

Fischmann, der også skal huskes for sit store organisatoriske arbejde som medstifter af Staldfolkeforeningen og som formand for Trænerforeningen, og hans formandsforgænger i Trænerforeningen, Poul Groch, var store dygtigheder, som ikke ville gå på akkord med udviklingen, og som derfor mere end én gang kom til at lave det afgørende forberedende arbejde for de to matadorer.

Et par typiske eksempler. Det var Poul Groch, der førte Harrison Dillon støt og roligt frem, da den som unghest kom fra Amerika, ligesom Fischmann (og senere Herbert Hansson) gjorde det med Game Warden. Mens utallige importere gik kaput, fordi tiden i stigende grad krævede øjeblikkelige resultater, og nogle var mere villige til at gå ind herpå end andre, så fik disse to heste den tid og opbygning af konstitution, som var forudsætningen for, at de blev stortravere. Da tiden var inde, blev de skiftet til Koster, og den korte travhukommelse glemte straks forgængerne.

Poul Groch var født i 1879 i Tyskland og altså 8 år ældre end Koster og Sørensen. Han kom hertil samme år som Koster, i 1913, vandt Derby med Golden Arrow, Edelweiss og Jim Bingen og blev champion 3 gange. Mange store heste blev skabt af ham: Dorrit Diamond, Red June, Alex, Bruno, Double King, Brooke Worthy.

Groch led nok lidt af overdreven retfærdighedsans. Det var ham, der sagde, at når Fru Justitia gik søndagstur, så drejede hun altid af, når hun nåede Traverbanevej. Han kom let på kant med sine omgivelser, når han følte, at noget var forkert. I sådanne situationer var det grove ord, der lød, men han faldt hurtigt ned og var aldrig bange for at give en undskyldning, hvis han havde overfuset en mand.

Groch holdt sin position gennem årene lige frem til sin død i 1944, 65 år gammel. Han vandt den 16. april

dette år med Etta Mac i Charlottenlund, men blev
syg efter løbet og døde tre måneder senere den 22.
juli. I alt vandt Groch 733 sejre.